

Man gør det, at man udvider arbejdskravet til de under 25-årige fra 12 til 18 måneder, for at de kan komme over på over 25 år-satsen, så man kan spare 65 mio. kr. Det er måske overflødigt at nævne, at man fra regeringens side har ladet det, der hedder aktiveringsperioderne, komme med i dette udvidelseskrav, således at de 18 måneder kommer oven i aktiveringsforløbet. Med regeringens forslag er man altså i kommunerne stort set i stand til permanent at holde alle under 25 år på 5.600 kr., fra de kommer ud af 9. klasse og fremefter.

Vi ser det som en regulær chikane mod unge mennesker, og vi undrer os over, at den ligestilling, som Venstre taler om, den ligebehandling af mennesker, der skal være gældende, åbenbart ikke skal gælde dem, der er 24, 25, 26, 27 eller 28 år. Der sætter man en grænse på 25 år for mennesker, der ellers er i samme situation.

Som tidligere nævnt mener vi fra Enhedslistens side, at man skulle gå en helt anden vej i stedet for at foretage disse økonomiske overgreb mod unge mennesker, som man jo allerede startede for flere år siden, og som blev forstærket i 1994, og som man så nu i 1995 planlægger at forstærke yderligere. Og vi kan altså ikke gøre andet end at opfordre regeringen til at gå en anden vej.

Det er udmærket, at man øger indsatsen, men som sagt er regeringens planer et sammenurium af nogle ideer om at give de unge bedre muligheder for beskæftigelse og uddannelse og så en række forringelser, og det er desværre forringelserne, der er det fremherskende i det nuværende udspil.

Hvis regeringen ønsker en tilnærmelse mellem de forskellige ydelser: ydelserne til dem, der er under uddannelse, og ydelserne til dem, der er på aktivering, og andre ydelser, kan det jo bl.a. opnås ved, at man forhøjer statens uddannelsesstøtte, skoleydelse m.v. På det punkt går regeringen desværre den helt forkerte vej. Med et 6-måneders-beskæftigelseskrav kan man næppe have nogen motivation til at søge uddannelse, hvor man jo bliver lige så dårligt behandlet af regeringen.

Så hvis regeringen ønsker, at flere unge skal uddanne sig, kan man jo starte med at afskaffe adgangsbegrænsningen og forbedre forholdene på erhvervsskolerne, så det bliver mere attraktivt for de unge. Det er næppe ved at opfinde nye, sofistikerede ungdomsuddannelser, som kun opfylder nogle behov i forskellige ministerhoveder, man bliver i stand til at ændre på det forhold.

L 23 er ikke et lovforslag, vi kan støtte, men det har man sikkert allerede forstået; og hvis der er nogen, der i deres fantasi havde forestillet sig det, må jeg bare sige, at vedtagelsen af den slags svineri bliver uden vores stemmer.

Man har hørt om pisk og gulerod-metoden, men regeringen har åbenbart over for unge mennesker valgt en politik, der hedder pisk og pisk-metoden.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Ideen med L 23 er jo netop at fjerne nogle af de barrierer, der kan være for, at unge mennesker går i gang med en uddannelse, og nogle af barriererne kan jo være, at de får en højere ydelse, når de ikke er i uddannelse, end når de er i uddannelse, og jeg var da glad for, at hr. Bruno Jerup erkendte, at der kunne være en idé i at harmonisere ydelserne. At han så har den naive forestilling, at man bare kan sætte SU-ydelsen op, kan selvfølgelig ikke undre, men derudover vil jeg gerne takke for den tilslutning, der var til lovforslaget.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 24: Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsgrunduddannelse m.v. (Aktivering af unge). Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 4/10 95).